

Finten feest 25-06-2022

Vissen op finten stond weer op de agenda en daar is maar één water het meest geschikt voor, de Nieuwe Waterweg. Deze waterweg verbindt de zee met de grootste haven van Europa, Rotterdam, waarbij de getijdenbeweging van hoog naar laag water en andersom zorgt voor zeer dynamische vis omstandigheden.

In de aanloop naar deze dag werd het weerbericht nauwlettend in de gaten gehouden. De dagen ervoor was het subtropisch warm en dat kan maar een ding betekenen... er komt regen. Volgens de berichten zou er richting het weekend een steeds grotere kans zijn op veel neerslag en misschien ook wel donder en bliksem. De organisatie had dit uiteraard ook in de gaten.

Dat gegeven, in combinatie met de praktijkervaring van een voorverkenning eerder in de week (door de organisator zorgde ervoor dat à la minute de plannen werden aangepast.

De oorspronkelijke planning was een middag/avond sessie, door de veranderende omstandigheden werd dit verschoven naar de ochtend, de héééél vroege ochtend, maar dan zou het getij wel voor optimale condities zorgen. Via de mail, app en telefoon waren alle deelnemers op de hoogte gebracht.

Zoals gebruikelijk werd er afgesproken op een centrale plaats om vandaar gezamenlijk erop uit te trekken. Om 06:00 stonden we klaar op de carpoolplaats in Houten, iedereen was ruim op tijd dus konden we geheel volgens planning vertrekken.

Deze visdag waren er minder aanmeldingen dan gewoonlijk dus met een klein, maar zeer gemotiveerd clubje (4 man) werd er in minicolonne koers gezet richting Nieuwe Waterweg.

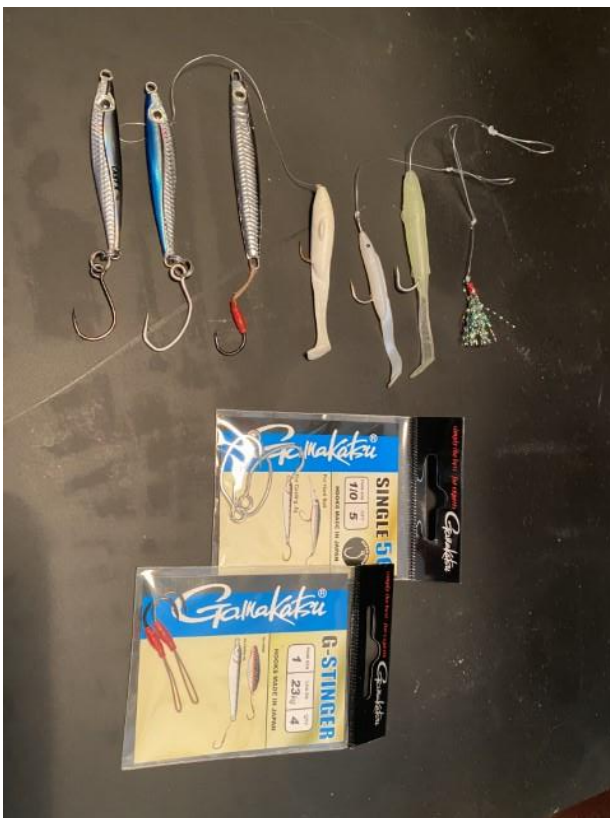
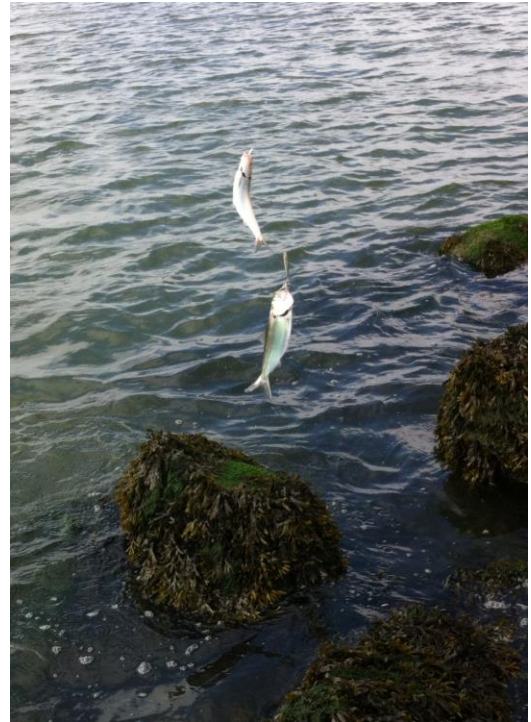
Aangekomen op de stek zagen we bij het uitstappen al Nico druk bezig op de strekdam met het temmen van een fint. Nico was alvast vooruitgereden en naar later bleek was dit niet zijn eerste vis.

Het uitpak- en aankleedproces kon beginnen en met gepaste haast werd het "Base-camp" ingericht want als ze al bijten dan wil je je aasje direct het water in smijten.

Gehuld/verhuld in neopreen, nylon en andere waterdichte materialen liepen we behoedzaam de glade stenen over richting de uitgekozen strekdam. De een wat sneller dan de ander. Leon had meteen bij de eerste worp bingo en als ik mij niet vergis gold dit nagenoeg voor ons allen. Eerste worp raak! Binnen een mum van tijd zaten we al aan de dubbele cijfers. Het is dat niet alle vissen tot in onze handen geraakten, welke tel je wel en welke niet? Anders hadden we een telraam nodig gehad.

De ene aanbeet was nog overtuigender dan de ander en soms was er zelfs sprake van een dubbele aanbeet. Juist op de momenten dat je het eigenlijk niet meer verwacht zelfs tot een paar meter voor de kant. Overigens viel het op dat op basis van de aanbeet niet te voorspellen was hoe groot de vis zou zijn die je aan de haak aantrof. Sommige 'kleintjes' waren zo enthousiast met zulke harde aanbeten dat je op basis van de harde ruk een reus verwachtte.

De keuze van kunstaas bestond vooral uit een pilker met of zonder 'versiersel' aan de enkele haak. Links en rechts van mij was de onderlijn nog extra uitgerust met een zijlijntje waaraan een z.g.n. teaser, een deltatvisje of shadje/twistertje prijkte.

Dat was voor Marco aanleiding om ook een extra haak aan de lijn te binden. Het leverde hem bij de eerst worp meteen vis op. Het zou mooi zijn om te melden dat de vis op de extra net aangebonden haak zat, maar helaas. Overigens later werd ook daarop gevangen. Een eenvoudige werkhandschoen biedt bescherming tegen de scherpe buikrand.

Een andere tip om te onthouden voor de volgende keer: thuis alvast wat zijlijntjes en wapperlijntjes knopen en voorzien van een pluimpje/vlieg (chartreuse doet het altijd goed!) of delta visje. Ook het verlengen van de pilker door een 3 tons warteltje is zeer aan te raden.

Sowieso het vervangen van de standaard dreg voor een enkele (weerhaakloze) haak en een extra splitring ertussen is een klusje wat thuis een stuk makkelijker gaat dan tijdens de bijttijd op een strekdam.

Finten zijn echte escape-artiesten, als ze gehaakt zijn schudden en draaien ze, en springen vaak hoog boven water uit. Ze maken hun bijnaam "Nedertarpon" volledig waar. Tijdens die kapriolen valt heel gemakkelijk je lijn even slap en dan komen ze met wat kopschudden vaak los. Twee splitringen tussen de haak en de pilker zorgen ervoor dat tijdens het kopschudden de pilker niet als hefboom werkt en zo gemakkelijk uit de bek vliegt tijdens de drill.

Na verloop van tijd nam de frequentie van aanbeten wat af en werd het "Base Camp" aan de kant opgezocht voor een verdiende bak koffie en een broodje. Het water was aan het stijgen en nam beetje voor beetje de strekdam weer over. Genoeg reden om het eens van de dijkkant te proberen. Dit leverde naast vis ook een zeemeeuw op. Bij een geconcentreerde wereldworp waarbij het de bedoeling was om een nieuw afstandsrecord verwerpen te vestigen vloog er pardoos een meeuw tegen de door de lucht zwevende lijn aan. De meeuw storte richting water om daar beduusd om zich heen te kijken, hij wist niet wat hem overkwam, zeker niet toen hij door mijn resoluut draaien aan de molen richting kant getrokken werd. Door adequaat handelen van Robert-Jan met schepnet, en Nico met een grote doek werd de verbouwereerde vogel onder controle gehouden. Na een hele korte inspectie en nog kortere actie met een schaarje werd de meeuw verlost van het draad en naar nu bleek een klein puntje van zijn linkervleugel. Nico knipte vakkundig tussen een paar veren door en toen kon hij weer vertrekken, pfff wat een opluchting.

Gelukkig kon er daarna weer door gevist worden. totdat de vangsten echt terugliepen en het pilkertje steeds vaker 'leeg' terug kwam. Het water was inmiddels al aardig opgekomen, tijd voor een rustmomentje.

Na de vroege lunch werd er besloten het aan de andere kant van de strekdam, een dieper kribvak, te proberen, het was nu nog zo'n anderhalf uur voor hoogwater en er ontstonden hier en daar weer wat keerstroompjes. Dat betekent vaak dat de vis weer wat actiever wordt in die keerstroompjes. Gek genoeg was dat in het begin ook geprobeerd, maar zonder enig teken van leven, alleen nu het water hoger stond en er beweging in kwam leverde dat wel vis op. Niet zo frequent als de eerdere sessie, maar voldoende om door te gaan. Totdat de stroming bij hoog water volledig weg viel werd er door gevestigd en nog leuk gevestigd. De zon was inmiddels doorgebroken en de warmte nodigde uit om even te gaan zitten (of liggen). Het water was nu op zijn hoogste punt en het zou nog lang dueren voordat er weer beweging in zou komen.

De keuze om te wisselen van de middag naar de ochtend was zeker een juiste keuze geweest!

Dit was eigenlijk een mooi moment om te stoppen maar tegen beter weten in, nog vol vangdrang, werd ervoor gekozen om toch nog een paar kribvakken verder op te verschuiven. Net voor de kering waar de Waterweg iets wordt 'geknepen' staat in principe - tij of geen tij - altijd nog een beetje stroming, wellicht zou dat nog vis op kunnen leveren.

De vissen waren echter collectief inactief geworden, dus óók daar. Het leverde dat ook niets meer op en het was tijd geworden om nu echt in te gaan pakken.

We konden, terugkijkend op een meer dan prima visdagje, de rit richting huis, al dan niet met een tussenstop bij een andere visstek, weer aanvagen.

En de vangdrang?... die was nu met zo'n 15 tot 25 vissen de man wel voor even gestild.....

Mykel.